

Kallimachos fr. 67,20 f.

Bei Kallimachos fr. 67, 9-21 wird die Schönheit Kydippes folgendermaßen beschrieben:

- πολλαὶ Κυδίππην δλ[ι]γῆν ἔτι μητέρες υἱοῖς
10 ἐδνῆστιν κεραῶν ἥτεον ἀντὶ βοῶν.
κείνης ο[ὐ]χ ἑτέρη γὰρ ἐπὶ λασίοιο γέροντος
Σιληνοῦ νοτίην ἵκετο πιθυλίδα
ἡσοὶ εἰδομένη μάλιον ρέθος οὐδ' Ἀριήδης
ές χ]ορὸν εὑδούσης ἀβρὸν ἔθηκε πόδα·
15]ήκης [.] δ' ἔκστασις, οὔτινος αὐτῆς
]. ν κε [.]ς ἔχειν ή[.] οὐ·
].ασιν φκίσ[σα ..]
 ἀ]πειπάμεν[
]. [.]ν ἐπιτιμ[.]α
20 μ]οῦνον ἔμεν . α[
]. [.]ν ὅθ μασιν[

Der Inhalt der Verse 20/21 lässt sich anscheinend aus Aristainetos I 10 ermitteln:

1) Cum ipsum Renahan de conjectura <ῦπνον> adhibui, dixit ille sese inter <ῦπνους> et <ῦπνον> nunc titubare, necnon ῦπνον quoque facilem esse omissionem sive oculo sive auri.

καὶ τὴν μὲν (sc. Κυδίπην) ἀπασι τοῖς ἑαυτῆς φιλοτίμως κεκόσμηκεν Ἀφροδίτη, μόνου τοῦ κεστοῦ φεισαμένη· καὶ γάρ τοῦτο πρὸς τὴν παρθένον εἶχεν ἔξαιρετον ἡ θεός· καὶ τοῖς δυμασι Χάριτες οὐ τρεῖς καθ' Ἡσιόδον ἀλλὰ δεκάδων περιεχόρευε δεκάς.

Dann folgt die Beschreibung der Schönheit des Akontios in fr. 68–70. Die Verse 20/21 beziehen sich wohl also nicht auf Akontios, wie Pfeiffer zweifelnd meint, sondern auf Kydippe; in Vers 20 muß gestanden haben, daß Aphrodite τὸν κεστὸν] μοῦνον für sich zurückbehält. Daß Kallimachos das Wort κεστός gebraucht hat, ergibt sich aus fr. 43, 53 mit Pfeiffers Notiz (Schol. A zu Ε 371 = fr. 562 Schneider). In Vers 21 ff. wurden dann die Augen der Kydippe gepriesen. Ein Echo der Verse haben wir bei Musaios Her. 63–65:

πολλαὶ δ' ἐκ μελέων Χάριτες ρέον· οἱ δὲ παλαιοὶ¹
τρεῖς Χάριτας φεύσαντο πεψυκέναι· εἰς δέ τις Ἡροῦς
δφθαλμὸς γελών ἔκατὸν Χαρίτεσσι τεθήλει.